

церквѣ, съ друго значеніе обаче. Защото не можемъ да потвърдимъ че сѣ опрѣдѣлени отъ Христа или отъ Апостолы-тѣ, тъй както сѣ празнувать отъ нѣкои христіянскы общины.

Ный видѣхмы по горѣ какъ по примѣръ на Апостолы-тѣ христіянска-та църква прие въ поменъ на Въскръсеніе-то Христово да празнува святѣ-тѣ Недѣлиѣ, и Христіянска-та пасха е тайна-та вечеря опрѣдѣлена отъ самага Христа за поменъ на смърть-тѣ му; “Това правѣте за мое възпомянаніе” казва и заповѣдва той, “колкото пѣтиядете тойзи хлѣбъ и тѣзи чашѣ пиете, *смърть-тѣ Господниѣ възвѣщавайте* докѣ дойде” (1 Кор. 11 ; 24, 26). “Христосъ *пасха-та* наша, закланъ бы за насъ” (1 Кор. 5 ; 7). Но кога е така че христіянска-та църква има вече за споменъ на Въскресеніе-то Христово — св. Недѣлиѣ и тайнѣ-тѣ вечеріѣ — за смърть-тѣ Христовѣ, защо сѣ и други дни за особны празнуванія въ честь на тѣзи събытія ?

Сѣщото можемъ да кажемъ и за *петдесетницѣ-тѣ*. Евреи-тѣ имахъ този празникъ първо по заповѣдь Божіѣ като день за приносъ на начаткы-тѣ Господу отъ хлѣбны-тѣ приношенія, а послѣ сливахъ съ него и споменъ-тѣ за даваніе-то на законъ-тѣ който станѣ въ петдесетый день отъ пасхѣ-тѣ. А Христіяни-тѣ испослѣ начинѣхъ да іѣ държатъ за споменъ на съшествіе-то на Св. Духа. Ако и да не е противно на духъ-тѣ на църквѣ-тѣ почитаніе-то на този день, то пакъ не ни сѣ